

הפרדוקס	העשה	הלא תעשה	הלימוד	למה לא נלמד מזה על כל התורה
גילוח ראש כהן מצורע	ביום השביעי יגלח... את ראשו (ויקרא יד ט)	לא תקיפו פאת ראשכם (ויקרא יט כז)	עשה דוחה ל"ת	לאו שאינו שוה בכל (אין איסור הקפה על נשים)
גילוח זקן כהן מצורע	ביום השביעי יגלח... את זקנו (ויקרא יד ט)	פאת זקנם לא יגלחו (ויקרא כא ה)	אם אינו עניין ללאו שאין שוה בכל (שכבר למדנו מראשו) תנהו עניין ללאו שוה בכל	שאני לאוי דכהנים דחמירי הואיל וריבה בהן הכתוב מצות יתירות
גילוח ראש נזיר מצורע	ביום השביעי יגלח... את ראשו (ויקרא יד ט)	תער לא יעבור על ראשו {במדבר ו-ה}	אם אינו ענין - ללאו שאין שוה בכל (שכבר למדנו מזקנו דכהן) תנהו ענין - ללאו השוה בכל:	שכן ישנו בשאלה
מילה בשבת	וביום השמיני ימול - ואפילו בשבת	איסור חובל בשבת	עשה דוחה ל"ת	שכן נכרתו עליה שלש עשרה בריתות ? האמורים בפרשת מילה
שחיטת פסח בשבת	בארבעה עשר יום לחודש - ואפילו בשבת	איסור חובל בשבת	עשה דוחה לא תעשה	זה עשה חמור שהעובר עליו חייב כרת
קרבן תמיד בשבת	תמיד - אפילו בשבת	איסור חובל בשבת	עשה דוחה ל"ת	שכן תדיר
ממילה ופסח	שמיני אפילו בשבת וי"ד ואפילו בשבת	איסור חובל בשבת	אמנם מחדא לא אתיא תיתי מתרתי	שכן העשה שלהם בכרת
מפסח ותמיד	י"ד ואפילו בשבת תמיד ואפילו בשבת	איסור חובל בשבת	אמנם מחדא לא אתיא תיתי מתרתי	שכן צורך גבוה
ממילה ותמיד	שמיני ואפילו בשבת תמיד ואפילו בשבת	איסור חובל בשבת	אמנם מחדא לא אתיא תיתי מתרתי	שכן ישנו לפני הדבור. לפני מתן תורה:
מילה פסח תמיד	כנ"ל	איסור חובל בשבת	אמנם מחדא ומתרתי לא אתיא תיתי מכולהו	שכן ישנן לפני הדבור
סמיכות כיבוד אב לחילול שבת בהו"א באיסור כרת	כיבוד אב	חילול שבת שיש בו כרת	הקש - סמוכים	שמדובר בלאו דמחמר/ שכן הכשר מצוה